BEZPŁATNA PRÓBKA · 10 ZADAŃ Z KLUCZEM

AKADEMIA POLSKIEGO

ONLINE

MATURA 2027

J. POLSKI

POZIOM PODSTAWOWY

ZBIÓR ZADAŃ

Z ODPOWIEDZIAMI

AKADEMIA POLSKIEGO

Dział Próbka. Bezpłatna próbka: 10 zadań z kluczem

Dziesięć zadań z ośmiu epok, wybranych ze Zbioru zadań maturalnych z języka polskiego 2027. Rozwiąż je jak na maturze, a potem sprawdź się z kluczem na końcu pliku.

Zestaw ćwiczeniowy · 10 zadań · łącznie 22 punkty · czas orientacyjny: ok. 45 minut

ANTYK

Zadanie 11. (0–1)

Przeczytaj poniższy fragment utworu, a następnie wykonaj zadanie.

Sofokles

Antygona (fragment)

CHÓR

Nad szczęścia błysk, co złudą mar,
Najwyższy skarb rozumu dar.
A wyzwie ten niechybny sąd,
Kto bogów lży i wali rząd.
I ześlą oni swą zemstę i kary
Na pychę słowa w człowieku,
I w klęsk odmęcie rozumu i miary
W późnym nauczą go wieku.

Sofokles, Antygona, przeł. Kazimierz Morawski, wyd. VII, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Lwów 1939. Przekład w domenie publicznej; cyt. za: wolnelektury.pl [dostęp: 25.08.2026]

Wyjaśnij znaczenie zakończenia *Antygony* Sofoklesa w kontekście całego utworu.

.....

.....

.....

.....

ŚREDNIOWIECZE

Zadanie 1. (0–2)

Zapoznaj się z fragmentem utworu.

Bogurodzica (fragment)

Bogurodzica dziewica, Bogiem sławiena Maryja,
U twego syna Gospodzina matko zwolena, Maryja!
Zyszczy nam, spuści nam.
Kyrieleison.

AKADEMIA POLSKIEGO

Twego dziela Krzciciela, bożycze,
Usłysz głosy, napełni myśli człowiecze.
Słysz modlitwe, jąż nosimy,
Oddać raczy, jegoż prosimy:
A na świecie zbożny pobyt,
Po żywocie rajski przebyt.
Kyrieleison.

Bogurodzica, anonimowa pieśń religijna, XIII–XV w. Domena publiczna; cyt. za: wolnelektury.pl [dostęp: 15.08.2026]

Zadanie 1.1. (0–1)

Wypisz z powyższego fragmentu dwa środki stylistyczne. Wyjaśnij funkcję każdego z nich.

Zadanie 1.2. (0–1)

Jaki obraz Matki Boskiej wyłania się z powyższego fragmentu utworu? Odpowiedz w kilku zdaniach.

BAROK

Zadanie 3. (0–3)

Zapoznaj się z poniższym utworem.

Jan Andrzej Morsztyn

Niestatek

Prędzej kto wiatr w wór zamknie, prędzej i promieni
Słonecznych drobne kąski wżenie do kieszeni,
Prędzej morze burzliwe groźbą uspokoi,
Prędzej zamknie w garść świat ten, tak wielki, jak stoi,
Prędzej pięścią bez swojej obrazy ogniowi
Dobije, prędzej w sieci obłoki połowi,
Prędzej płacząc nad Etną łzami ją zaleje,
Prędzej niemy zaśpiewa, i ten, co szaleje,

AKADEMIA POLSKIEGO

Co mądrego przemówi; prędzej stała będzie
Fortuna, i śmierć z śmiechem w jednym domu siędzie,
Prędzej prawdę poeta powie i sen płonny,
Prędzej i aniołowi płacz nie będzie plonny,
Prędzej słońce na nocleg skryje się w jaskini,
W więzieniu będzie pokój, ludzie na pustyni,
Prędzej nam zginie rozum i ustaną słowa,
Niźli będzie stateczna która białogłowa.

Jan Andrzej Morsztyn, Niestatek, [w:] tegoż, Lutnia. Domena publiczna; cyt. za: wolnelektury.pl [dostęp: 16.08.2026]

Zadanie 3.1. (0–1)

Na czym polega koncept w powyższym utworze?

Zadanie 3.2. (0–2)

Jaki środek literacki dominuje w powyższym utworze? Nazwij go i określ jego funkcję.

ROMANTYZM

Zadanie 4. (0–3)

Zapoznaj się z poniższymi tekstami.

Tekst 1.

Adam Mickiewicz

Dobranoc

Dobranoc! już dziś więcej nie będziem bawili,
Niech snu anioł modrymi skrzydły cię otoczy,
Dobranoc, niech odpoczną po łzach twoje oczy,
Dobranoc, niech się serce pokojem zasili.

AKADEMIA POLSKIEGO

Dobranoc, z każdej ze mną przemówionej chwili,
Niech zostanie dźwięk jakiś cichy i uroczy,
Niechaj gra w twoim uchu, a gdy myśl zamroczy,
Niech się mój obraz sennym źrenicom przymili.

Dobranoc, obróć jeszcze raz na mnie oczęta,
Pozwól lica — Dobranoc! — chcesz na sługi klasnąć?
Daj mi pierś ucałować — Dobranoc, zapięta.

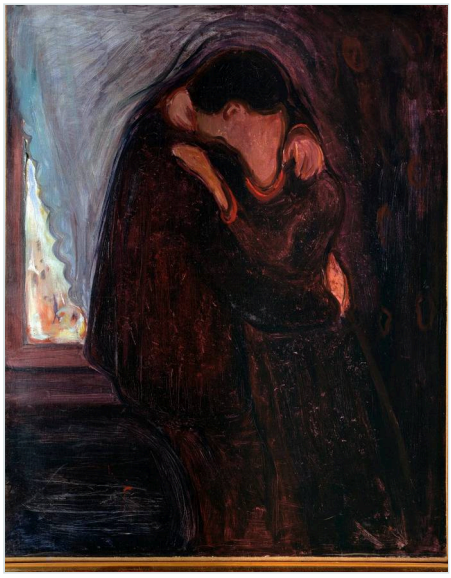
— Dobranoc, już uciekłaś i drzwi chcesz zatrzasnąć.
Dobranoc ci przez klamkę, — niestety! zamknięta!
Powtarzając: dobranoc! nie dałbym ci zasnąć.

Adam Mickiewicz, Dobranoc, [w:] tegoż, Sonety odeskie, 1826. Domena publiczna; cyt. za: zpe.gov.pl [dostęp: 17.08.2026]

Tekst 2.

Edvard Munch

Pocałunek

Edvard Munch, Pocałunek, 1897, olej na płótnie, Muzeum Muncha, Oslo. Domena publiczna; reprod. za: meisterdrucke.pl [dostęp: 17.08.2026]

Zadanie 4.1. (0–1)

Wypisz z powyższego fragmentu dwa środki stylistyczne i wyjaśnij funkcję każdego z nich.

AKADEMIA POLSKIEGO

Zadanie 4.2. (0–1)

Jaki obraz miłości wyłania się z wiersza Mickiewicza?

Zadanie 4.3. (0–1)

Czy obraz Muncha mógłby być okładką do utworu Mickiewicza? Uzasadnij odpowiedź.

Zadanie 7. (0–2)

Zapoznaj się z poniższymi tekstami.

Tekst 1.

Adam Mickiewicz

Pan Tadeusz (fragment)

Dziś dla nas, w świecie nieproszonych gości,
W całej przeszłości i w całej przyszłości
Jedna już tylko jest kraina taka,
W której jest trochę szczęścia dla Polaka,
Kraj lat dziecinnych! On zawsze zostanie
Święty i czysty, jak pierwsze kochanie,
Niezaburzony błędów przypomnieniem,
Niepodkopany nadziei złudzeniem,
Ani zmieniony wypadków strumieniem.
Gdziem rzadko płakał, a nigdy nie zgrzytał,
Te kraje radbym myślami powitał,
Kraje dzieciństwa, – gdzie człowiek po świecie
Biegł jak po łące, a znał tylko kwiecie
Małe i piękne, jadowite rzucił,
Ku pożytecznym oka nie odwrócił,
Ten kraj szczęśliwy, ubogi i ciasny!
Jak świat jest boży, tak on był nasz własny!
Jakże tam wszystko do nas należało,

AKADEMIA POLSKIEGO

Jak pomnim wszystko, co nas otaczało:
Od lipy, która koroną wspaniałą
Całej wsi dzieciom użyczała cienia,
Aż do każdego strumienia, kamienia,
Jak każdy kątek ziemi był znajomy
Aż po granicę, po sąsiadów domy!

Adam Mickiewicz, Pan Tadeusz, Epilog, Paryż 1834. Domena publiczna; cyt. za: literat.ug.edu.pl [dostęp: 17.08.2026]

Tekst 2.

Krzysztof Dzikowski (sł.), Seweryn Krajewski (muz.)

Niebo z moich stron

Więc zabierz mnie do tamtych miejsc,
Gdzie pędził czas w rytm naszych serc,
A każdą z chwil chciał oddać nam,
Tę dla mnie dla Ciebie, tę dla mnie dla Ciebie,
Więc zabierz mnie pod tamten dach,
Gdzie pachnie chleb, gdzie cisza gra,
A każda z nut brzmi tylko nam,
Ta dla mnie, dla Ciebie, ta dla mnie, dla Ciebie, nam.

Niebo z moich stron, sł. Krzysztof Dzikowski, muz. Seweryn Krajewski, wyk. Czerwone Gitary

Rozstrzygnij, czy oba teksty zawierają podobną refleksję na temat przeszłości. Podaj dwa argumenty.

Rozstrzygnięcie:

Argument 1.:

Argument 2.:

AKADEMIA POLSKIEGO

Zadanie 9. (0–3)

Zapoznaj się z fragmentem poniższego utworu.

Bolesław Prus

Lalka (fragment)

[...] od dwudziestu pięciu lat mieszkał w pokoiku przy sklepie. W ciągu tego czasu sklep zmieniał właścicieli i podłogę, szafy i szyby w oknach, zakres swojej działalności i subiektów; ale pokój pana [...] pozostał zawsze taki sam. Było w nim to samo smutne okno, wychodzące na to samo podwórze, z tą samą kratą, na której szczeblach zwieszała się być może ćwierćwiekowa pajęczyna, a z pewnością ćwierćwiekowa firanka, niegdyś zielona, obecnie wypłowiała z tęsknoty za słońcem. Pod oknem stał ten sam czarny stół obity suknem, także niegdyś zielonym, dziś tylko poplamionym. Na nim wielki czarny kałamarz wraz z wielką czarną piaseczniczką, przymocowaną do tej samej podstawki – para mosiężnych lichtarzy do świec łojowych, których już nikt nie palił, i stalowe szczypce, którymi już nikt nie obcinał knotów. Żelazne łóżko z bardzo cienkim materacem, nad nim nigdy nie używana dubeltówka, pod nim pudło z gitarą, przypominające dziecinną trumienkę, wąska kanapka obita skórą, dwa krzesła również skórą obite, duża blaszana miednica i mała szafa ciemnowiśniowej barwy stanowiły umeblowanie pokoju, który ze względu na swoją długość i mrok w nim panujący zdawał się być podobniejszym do grobu aniżeli do mieszkania. Równie jak pokój, nie zmieniły się od ćwierć wieku zwyczaje pana [...]. Rano budził się zawsze o szóstej; przez chwilę słuchał, czy idzie leżący na krześle zegarek, i spoglądał na skazówki, które tworzyły jedną linię prostą. Chciał wstać spokojnie, bez awantur; ale że chłodne nogi i nieco zesztywniałe ręce nie okazywały się dość uległymi jego woli, więc zrywał się nagle, wyskakiwał na środek pokoju i rzuciwszy na łóżko szlafmycę, biegł pod piec do wielkiej miednicy, w której mył się od stóp do głów, rżąc i parskając jak wiekowy rumak szlachetnej krwi, któremu przypomniał się wyścig.

Bolesław Prus, Lalka, Warszawa 1890. Domena publiczna; cyt. za: literat.ug.edu.pl [dostęp: 18.08.2026]

Zadanie 9.1. (0–1)

O jakim bohaterze jest mowa w powyższym fragmencie?

.....

Zadanie 9.2. (0–2)

Scharakteryzuj opisanego wyżej bohatera na podstawie powyższego fragmentu oraz całości lektury.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

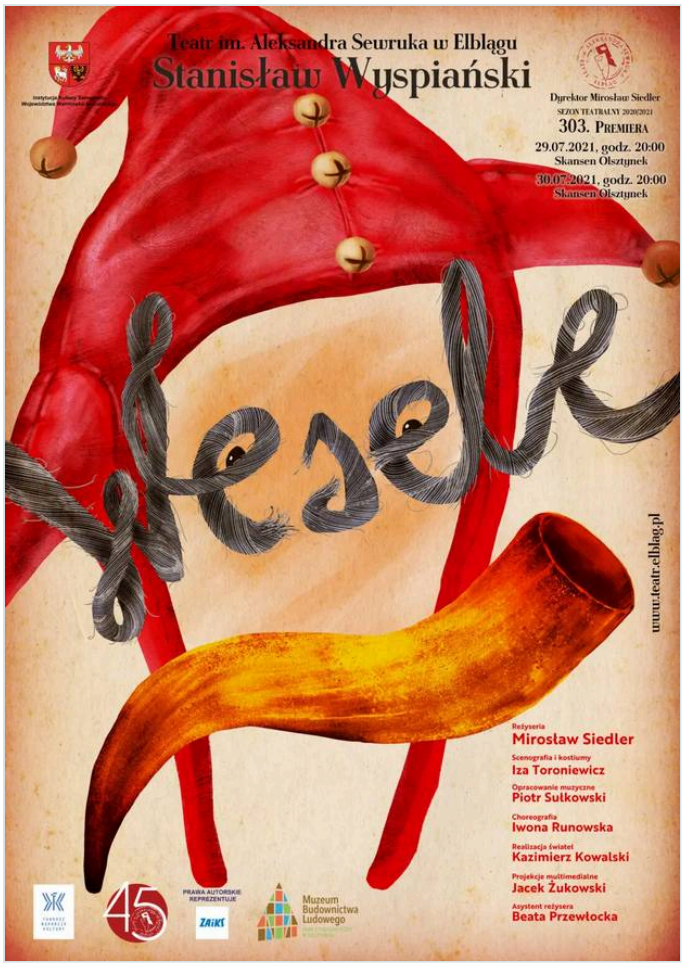
AKADEMIA POLSKIEGO

Zadanie 2. (0–2)

Zapoznaj się z poniższym plakatem.

Sebastian Bauman

Plakat promujący spektakl Wesele w Teatrze im. Aleksandra Sewruka w Elblągu

Sebastian Bauman, plakat do spektaklu Wesele, Teatr im. Aleksandra Sewruka w Elblągu; reprod. za: muzeumolsztynek.pl [dostęp: 18.08.2026]

AKADEMIA POLSKIEGO

Na plakacie za pomocą różnych elementów graficznych przedstawiono interpretację *Wesela*. Wybierz dwa elementy graficzne i wyjaśnij ich sens w kontekście problematyki utworu Stanisława Wyspiańskiego.

Zadanie 4. (0–2)

Zapoznaj się z poniższymi tekstami.

Tekst 1.

Władysław Reymont

Chłopi (fragment)

Weszli do stajni, Jambroży zabrał się ostro do trzeźwienia; Kuba leżał bezwładny, dychał coś niecoś i rzęził przez zwarte zęby, że trzeba było je nożem podważać, by mu nieco wody wlać do gardła. Nogę miał przerąbaną w kolanie, ledwie się trzymała na skórze i obficie krwawiła. Na progu czerwieniły się plamy krwi i leżała okrwawiona siekiera, a taczalnik do naostrzania, któren zawsze stał pod okapem stajni, walał się teraz pod progiem. — Juści, sam sobie obciął. Bał się szpitala, myślał głupi, że sobie pomoże, ale twardy chłop, ale zawzięty! Jezus, żeby sobie samemu obcinać kulasa! Prosto nie do wiary! Krew go mocno odeszła. Kuba otworzył naraz oczy i wodził nimi dosyć przytomnie. — Odleciała? Dziobnąłem dwa razy, ale mnie zamroczyło… — szeptał. — Boli cię to? — Nic a nic. Sił się ino wyzbyłem do cna, ale zdrowszym! Leżał spokojnie i ani krzyknął, gdy mu Jambroży nogę składał, mył i krępował w zmoczone szmaty. Roch na klęczkach przyświecał latarnią i modlił się tak gorąco, aż mu łzy ciekły po twarzy, a Kuba ino się uśmiechał radośnie, tkliwo jakoś i rzewnie, jak to dzieciątko w polu porzucone, które nim pozna, że bez matki, raduje się do traw, co nad nim szumią, za słońcem patrzy, do przelatujących ptaszków rączki wyciąga i po swojemu gada ze wszystkim, i cieszy się, tak ci i on czuł się teraz; dobrze mu było, spokojnie i nieboleśnie, a tak na duszy lekko i wesoło, że za nic sobie miał chorobę, ino się z cicha przechwalał… jako siekierę dobrze wyostrzył… nogę ułożył na progu… i dziabnął w samo jabłko… zabolało, ale noga od jednego razu nie puściła… więc drugi raz dziabnął ze wszystkiej mocy… i oto nic go teraz nie boli, pomogło widać… że niechby tylko miał więcej mocy, to nie gniłby dłużej na wyrku, a na wesele szedł… do tańca się brał… i podjadłby nieco, bo jeść mu się chce…

Władysław Stanisław Reymont, Chłopi, 1904–1909. Domena publiczna; cyt. za: wolnelektury.pl [dostęp: 18.08.2026]

Tekst 2.

naturalizm – kierunek w literaturze i sztuce XIX wieku, zgodnie z którym dzieło powinno wiernie odzwierciedlać rzeczywistość, bez jej upiększania i łagodzenia rzeczy przykrych (definicja za: Wielki słownik języka polskiego PAN)

Udowodnij, że powyższy fragment *Chłopów* utrzymany jest w konwencji naturalistycznej. Odwołaj się do obu załączonych źródeł.

DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE

Zadanie 4. (0–3)

Zapoznaj się z poniższym fragmentem utworu.

Witold Gombrowicz

Ferdydurke (fragment)

[...] do klasy wkroczył człowieczek z bródką i siadł na katedrze.[...] staruszek nadzwyczaj przyjazny, siwy gołąbek z małą purchawką na nosie. Śmiertelna cisza zaległa, gdy otworzył dziennik – rzucił rozjaśnionym okiem ku górze listy i wszyscy, co na A, zadrżeli – rzucił okiem na dół i wszyscy na Z zamarli ze strachu. Gdyż nikt nic nie umiał [...]. Atoli staruszek, nie domyślając się strachu, jaki wzbudzał, pogodnie błądził spojrzeniem po paciorku nazwisk, wahał się, zastanawiał i droczył się z sobą, aż w końcu wyrzekł ufnie: – Mydlakowski. Lecz wprędce okazało się, że Mydlakowski nie zdolen jest przetłumaczyć zadanego na dzisiaj Cezara, a co gorzej, nie wie, iż animis oblatis to ablativus absolutus. *– O, panie Mydlakowski, pan nie wie, co znaczy animis oblatis i jaka to forma? I postawił mu kica, okropnie zmartwiony, następnie zaś rozpromienił się [...] i znowu w przypływie wzmożonej ufności wyzywał, oczekując za każdym razem, że wyróżniony godnie odpowie na wyzwanie. Nikt nie odpowiadał. [...] – Co, panie Bobkowski! Pan z powodów od siebie niezależnych nie mógł przygotować lekcji? Co – i odczuwa pan konieczność natychmiastowego udania się do ubikacji? I po cóż to? Zaraz przedstawię panu słynny passus z księgi piątej, gdzie wojsko Cezara, zjadłszy nieświeżą marchew, uległo temuż przeznaczeniu. Całe wojsko, Bobkowski! Te księgi są życiem, panowie, są życiem! [...] Nauczyciel uroił sobie nowy problem – jak będzie passivum futurum conditionalis* od czasownika zwrotnego colleo. – Niesłychanie ciekawa rzecz! – zawołał. – No, panowie! Problemat pełen finezji! No, no, no... panowie – panowie znikali w przestrachu – No, no? Collan... collan... Nikt się nie odezwał. Staruszek, jeszcze nie tracąc nadziei, powtarzał swoje: „no, no", zachęcał do odpowiedzi... [...] Naraz ujrzał, że nikt nie chce... Przygasł i rzekł głucho: – Collandus sim! Collandus sim! – powtórzył zgnębiony i upokorzony powszechnym milczeniem i dodał: – Jakże to, panowie? Czyżbyście naprawdę nie doceniali! Czyż nie widzicie, że collandus sim kształci inteligencję, rozwija intelekt, wyrabia charakter, doskonali wszechstronnie i brata z myślą starożytną? [...] Us, us, us, panowie, cóż to za czynnik rozwoju! Wówczas zerwał się Gałkiewicz i zajęczał. – Tra, la, la, mama, ciocia! Jak to rozwija, kiedy nie rozwija? Jak to doskonali, gdy nie doskonali? Jak to wyrabia, kiedy nie wyrabia? O Boże, Boże – Boże!

NAUCZYCIEL Co, panie Gałkiewicz? Us nie doskonali? Powiada pan, że ta końcówka nie wzbogaca?

GAŁKIEWICZ Ten ogonek nie wzbogaca mnie! Ten ogonek mnie nie doskonali! Wcale! Tra, la, la. O Boże! Mama!

AKADEMIA POLSKIEGO

NAUCZYCIEL Jak to nie wzbogaca? Jeżeli ja mówię, że wzbogaca, to wzbogaca! Niech Gałkiewicz zaufa mi. Chryste Panie, wszak przerobiliśmy siedemdziesiąt trzy wiersze z Cezara. Czyż te siedemdziesiąt trzy wiersze nie objawiły Gałkiewiczowi mistycznie wszystkich bogactw antycznego świata? Czyż nie nauczyły stylu, jasności myślenia, precyzji wysłowienia?

GAŁKIEWICZ Niczego! Niczego! Ja tylko sztyka się boję. Ja tylko sztyka się boję! O, nie mogę, nie mogę!

Zagrażać jęła powszechna niemożność.

Witold Gombrowicz, Ferdydurke, Towarzystwo Wydawnicze „Rój", Warszawa 1937; cyt. za: hamlet.edu.pl [dostęp: 18.08.2026]

Zadanie 4.1. (0–1)

Porównaj podejście nauczyciela i Gałkiewicza do nauki łaciny.

Zadanie 4.2. (0–2)

Udowodnij, że powyższy opis ukazuje absurdy systemu nauczania. Podaj dwa argumenty.

Argument 1.:

Argument 2.:

WOJNA I OKUPACJA

Zadanie 1. (0–1)

Zapoznaj się z fragmentem poniższego tekstu.

Tadeusz Borowski

Proszę państwa do gazu (fragment)

Światła migocą upiornie, fala ludzi płynie bez końca, mętna, zgorączkowana, ogłupiała. Wydaje się tym ludziom, że rozpoczynają nowe życie w obozie i psychicznie przygotowują się na ciężką walkę o byt. Nie wiedzą, że zaraz umrą i że złoto, pieniądze, brylanty, które zapobiegliwie ukrywają w fałdach i szwach ubrania, w obcasach butów, w zakamarkach ciała — już im nie będą potrzebne. Fachowi, rutynowani ludzie będą im grzebać we wnętrznościach, wyciągną złoto spod języka, brylanty z macicy i kiszki odchodowej. Wyrwą im złote zęby. W zabitych szczelnie skrzyniach odeślą do Berlina.

AKADEMIA POLSKIEGO

Czarne postacie esesmanów chodzą spokojne, fachowe. Pan z notatnikiem w ręku robi ostatnie kreski, dopełnia liczby: piętnaście tysięcy.

Dużo, dużo aut pojechało do krematorium.

Już kończą. Trupy porozkładane na rampie zabiera ostatnie auto, klamoty są załadowane. Kanada objuczona chlebami, marmoladą, cukrem, pachnąca perfumami i czystą bielizną, ustawia się do odmarszu. Kapo kończy ładowania kotła od herbaty złotem, jedwabiami i czarną kawą. To na bramę dla wachmanów: puszczą komando bez kontroli. Parę dni obóz będzie żył z tego transportu: zjadał jego szynki i kiełbasy, konfitury i owoce, pił jego wódki i likiery, będzie chodził w jego bieliźnie, handlował jego złotem i tłumokami. Wiele wyniosą cywile za obóz, na Śląsk, do Krakowa i dalej. Przywiozą papierosy, jajka, wódkę i listy z domu.

Parę dni będzie obóz mówił o transporcie „Sosnowiec-Będzin". Był to dobry, bogaty transport.

Tadeusz Borowski, Proszę państwa do gazu, [w:] tegoż, Pożegnanie z Marią, Warszawa 1948. Domena publiczna; cyt. za: wolnelektury.pl [dostęp: 18.08.2026]

Zadanie 1.1. (0–1)

Czy zgadzasz się z twierdzeniem, że narrator zachowuje dystans emocjonalny w stosunku do opisywanych ofiar? Uzasadnij odpowiedź.

AKADEMIA POLSKIEGO

CZĘŚĆ K

KLUCZ ODPOWIEDZI

Przykładowe rozwiązania zadań z próbki. Każda poprawna odpowiedź, która spełnia warunki polecenia, jest uznawana, także sformułowana inaczej.

ANTYK

Zadanie 11.

Zakończenie *Antygony* to morał płynący z losu Kreona, którego upór doprowadził nie tylko do śmierci głównej bohaterki, ale także jego syna i żony.

ŚREDNIOWIECZE

Zadanie 1.

Apostrofa (*Bogurodzica dziewica, Bogiem sławiena Maryja, / U twego syna Gospodzina matko zwolena, Maryja!*) – nadanie patetycznego nastroju

Epitet (*Bogiem sławiena Maryja*) – pokazanie wysokiej pozycji Matki Boskiej

Matka Boska została ukazana jako istota wybrana i umiłowana przez Boga. To postać, do której modlą się inni ludzie, powierzają jej swoje prośby i widzą w niej pośredniczkę z Najwyższym.

BAROK

Zadanie 3.

Koncept polega na tym, że utwór wymienia nieprawdopodobne zjawiska, które na samym końcu okazują się prostsze do zrealizowania niż znalezienie statecznej białogłowy.

Anafora: służy wyolbrzymieniu nierealnych obrazów, które zostały przedstawione w utworze.

ROMANTYZM

Zadanie 4.

Anafora (*Dobranoc*) pokazuje tęsknotę kochanka, który musi pożegnać się ze swoją ukochaną.

Wykrzyknienie (*Niestety! Zamknięta!*) podkreśla gwałtowne emocje podmiotu, który wie, że to ostateczne pożegnanie.

Mickiewicz opisuje miłość zmysłową, cielesną (*Daj mi pierś ucałować*). Jest to uczucie niezwykle silne i rozstanie z ukochaną wywołuje u podmiotu głęboki żal i tęsknotę.

Tak. Na obrazie widać kochanków, którzy namiętnie się całują. Za nimi widoczne są opuszczone firany, które budują atmosferę intymności i sprawiają, że kochankowie mogą poczuć się jedyni na świecie. Obraz mógłby zostać użyty jako okładka do utworu Mickiewicza, ponieważ oddaje atmosferę uniesienia miłosnego

AKADEMIA POLSKIEGO

Zadanie 7.

Tak.

Argument 1.: W obu tekstach pojawia się idealizacja przeszłości. Mickiewicz pisze o kraju lat dziecinnych jako krainie, w której panuje szczęście i beztroska. Z kolei Krajewski z tęsknotą wspomina czasy, kiedy wszystko wydawało się piękniejsze.

Argument 2.: Przeszłość jako przestrzeń bezpieczna. W *Panu Tadeuszu* opisany jest kraj własny, w którym każdy kątek ziemi był znajomy. Natomiast w tekście Krajewskiego myśl o przeszłości wywołuje skojarzenia z ukochaną osobą i prostymi rzeczami, które dają ukojenie (cisza, ulubione miejsce, zapach chleba).

POZYTYWIZM

Zadanie 9.

Ignacy Rzecki

Ignacy Rzecki to mężczyzna, który przyzwyczajony jest do swojej rutyny i nie zmienia jej od wielu lat. Ma swoje zasady, jest uczciwy, pracowity, jest bonapartystą. Rzecki to postać, która wydaje się oderwana od świata rzeczywistego. Mężczyzna żyje przeszłością, jest romantykiem.

MŁODA POLSKA

Zadanie 2.

Element 1.: Sznur, który został gdy Jasiek zgubił złoty róg. Symbolizuje on zniewolenie narodu.

Element 2.: Złoty róg, który symbolizuje utraconą szansę na odzyskanie niepodległości.

Zadanie 4.

W powyższej scenie Kuba decyduje się na odcięcie nogi siekierą. Reymont nie stroni od drastycznych opisów skąpanej w krwi nogi, a także opisuje stan, w którym znajduje się Kuba już po utracie nogi. Naturaliści nie bali się pisać o tematach trudnych, nie oszczędzali brutalnych szczegółów, dlatego powyższa scena jest utrzymana w konwencji naturalistycznej.

DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE

Zadanie 4.

Nauczyciel jest przekonany, że łacina jest niezwykle istotnym przedmiotem, który kształci osobowość i wzbogaca dusze uczniów. Uważa, że znajomość reguł gramatycznych czy zapamiętywanie antycznych faktów historycznych uczy myślenia i pomaga jasno precyzować myśli. Natomiast Gałkiewicz wychodzi z założenia, że uczenie się reguł na pamięć wcale nie wpływa pozytywnie na rozwój człowieka. Twierdzi, że lekcje łaciny są bezużyteczne.

Argument 1.: Nauczyciel nie przyjmuje sprzeciwu i uważa, że to, co mówi, jest najważniejsze i nie do podważenia

Argument 2.: System edukacji wymaga uczenia się na pamięć niepotrzebnych reguł, które nigdy nie przydadzą się uczniom w życiu.

AKADEMIA POLSKIEGO

Zadanie 1.

Zgadzam się, ponieważ narrator, mimo iż opowiada o tragicznych wydarzeniach i cierpieniu ludzkim, wcale nie pisze o ofiarach w sposób empatyczny. Język narracji jest surowy, odarty z określeń nacechowanych emocjonalnie, przez co tekst momentami przypomina sprawozdanie. Narrator określa przybyłych więźniów mianem transportu i mówi, że był on dobry i bogaty.

AKADEMIA POLSKIEGO

Imienny PDF A4, 253 strony, do pobrania zaraz po płatności.

CO JESZCZE JEST W PEŁNYM ZBIORZE

1. **11 działów po 20 zadań**
   Antyk, średniowiecze, renesans, barok, oświecenie, romantyzm, pozytywizm, Młoda Polska, dwudziestolecie, wojna i okupacja, literatura powojenna.
2. **Materiał jak na maturze**
   Fragmenty utworów, teksty krytyczne i popularnonaukowe, obrazy, plakaty, fotografie i zestawienia dwóch tekstów.
3. **Klucz przy każdym zadaniu**
   Przykładowe rozwiązania i zasady przyznawania punktów.
4. **Zaplecze do wypracowania**
   Każde zadanie to gotowy kontekst, cytat albo interpretacja na część 3. arkusza.

- 220 zadań maturalnych
- 419 punktów
- Imienny PDF A4 do druku
- 11 epok po 20 zadań
- Klucz z przykładowymi rozwiązaniami
- W cenie pakietów Matura PRO

W pakietach **Matura PRO** zbiór jest w cenie, razem ze sprawdzaniem wypracowań bez limitu.

akademiapolskiego.edu.pl/zbior-zadan-2027

Zbiór zadań maturalnych z języka polskiego 2027 · poziom podstawowy

Próbka ze Zbioru zadań maturalnych z języka polskiego 2027 (ISBN 978-83-983062-0-1). Utwory i ich fragmenty przytoczono w zakresie uzasadnionym celami dydaktycznymi, z podaniem twórcy i źródła (art. 29 i 34 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych). Zadania, klucz odpowiedzi, dobór i układ materiału: © Akademia Polskiego. Próbkę możesz przesyłać dalej w całości.